

Tann hugsavnaði Søren Tang miki fringravóddar á bassinum afturvíð jazzrøddini hjá Teituri

kynstur meðan konsertin er. Tað er hetta, ið ger jazzin spennandi.

Alt verður broytt

Limirnir í A Thing Called Teitur siga, at teir framføra ikki nakað av lögnum eftir einum føstum leisti, ið onnur hava gjørt. Teir siga, at teir broyta øll lögini soleiðis, at tey fáa dám av teirra egna stíli.

- Vit framføra bæði yngri og eldri lög, men hesi lögini hava øll verið á verkstaði. Vit hava putlað við teimum og roynt at vita, hvat nýtt vit kunnu fáa burtur úr hesum lögum. Tað er soleiðis, at vit geva lögnum okkara egna dám, eru allir í bólkinum samdir um.

- Eisini er eitt lag, ið vit sjálvir hava gjørt. Hetta er lagið Justine, ið er okkara stilla lag á skránni.

- *Ætla tit eisini at fara at smíðja lög sjálvir?*

- Ja, tað er heilt víst, at skáirnar hjá okkum seinni í tíðini koma at innihalda nóg lög, ið vit sjálvir hava gjørt. Vit hava roynt okkum við at smíðja lög, og tað ætla vit okkum at halda á fram við.

Kurt Elling setti gongd á

Teitur greiddi okkum frá, at tað var amerikanski jazz-sangarin Kurt Elling, ið opnaði jazzheim hansara. Hetta hendi meðan Teitur gekk í studentaskúla í Danmark. Tað var floksfelagi hansara, Erik, ið nú spælir trummur í bólkinum, ið gav Teituri plátuna hjá hesum sangara. Og eftir hetta, so hevur Teitur verið fýrur fyri at tosa við, tá ið hinir tryggir hava tosað um jazz.

At syngja er at syngja

- Teitur, er tað ikki nóg tvørfari at syngja jazzløg enn tað er at syngja popløg?

- Tað er kanska eitt sindur ørvísi at syngja jazz, men at syngja er hóast alt at syngja. Eg haldi, at tað er gevandi fyri poppin at syngja jazz og somuleiðis er tað gevandi fyri jazzrøddina at syngja pop.

fyri hinar tónleikararnar. Men hetta er ikki nakað, ið beinleiðis ávirkar tónlistarlígu framfærsluna.

Samanumtikið, so haldi eg, at Klaksvíkingar finga eina framúr tónlistarlíga uppliving, ið kveistraði burtur úr húsheimi teirra tað illfýsna veðurlagið, ið leikaði sitt egna lag uttafyri.

Ein onnur síða

Eftir konsertina spurdu vit Teit, um hann nú heilt hevur skift stíl og er farin yvir í jazzheimin.

- Nei, eg havi ikki skift stíl. Eg fái enn nóg við popptónleik. Kanska takist eg meira við popptónleik, enn eg takist við jazz. Orsøkin, til at eg nú spæli jazz, er bert tann, at eg nú havi funnið eitt annað tónleikslag, ið mær eisini dámar væl.

- Kunnu vit vænta at síggja teg á palli aftur saman við onkrum poppbólki?

- Ja, sum eg segði, so havi eg ikki lagt popptónleikin á hillina. Tískil kann tað væl hugsast, at eg komi at standa á palli aftur í Føroyum og syngja popptónleik. Men jazzurin er eitt annað slag av tónleiki, ið mær eisini dámar stak væl. Jazzur er eitt slag av tónleiki, ið er ógvuliga spennandi at spæla, orsaka av at tað er so stórt fjølbroytni í hvørjum einstøkum lagi.

- *Merkir hetta fjølbroytni, at sama lagið ikki kemur at ljóða eins á t.d. konsertinum í Klaksvík og í Havn?*

- Ja, tá ið vit spæla jazz, so eru soloir o.a. líknandi ikki heilt lög til rættis áðrenn konsertina. Vit hava sjálvandi nakrar rammur at halda okkum eftir, men hvør einstakur tónleikari í bólkinum kann næstan heilt frítt royna øll síni tónleikalígu

úrskarandi á bassin, meðan frálíku tónleikararnir Jeppe Tuxen og Erik Svendsen Laustsen rættuliga kýtta seg ávikavist aftan fyri klaverið og trummurnar. Serliga var tað spælið hjá Erik Svendsen Laustsen, ið ein beit merki í. Í sínum framúrskarandi soloum dikti hann so á trummurnar, at tað kundi sæð út sum stóð tað um lív.

Tað einasta, ið onkur møguliga kundi funnist at, var at Teitur stóð heldur langt afturi á pallinum. Hann stóð mestsum aftan

um. Tað hendi í heilum, at allur salurin klappaði í miðjum lagi, orsakað av soloum og serliga væl-ljóðandi brotum. Eisni dugdu allir limirnir í bólkinum væl at vera á palli. Teitur greiddi frá um tey ymisku lögini, og viðhvørt hevði hann eisini onkra stuttliga viðmerking. Hinir í bólkinum leikaðu av øllum alvi á lóðfórini, so at vit millum annað finga høvi at hoyra nakrar framúr soloir. Tann sera hugsavnaði Søren Tang leikti fram-

førir saman við donsku vinmonnum sínum í bólkinum A Thing Called Teitur. Meðan Mark No Limits legði seg eftir at spæla harmonisk poppløg, so spælir hesin nýggji bólkurin nýggjan og gamlan amerikanskan jazz.

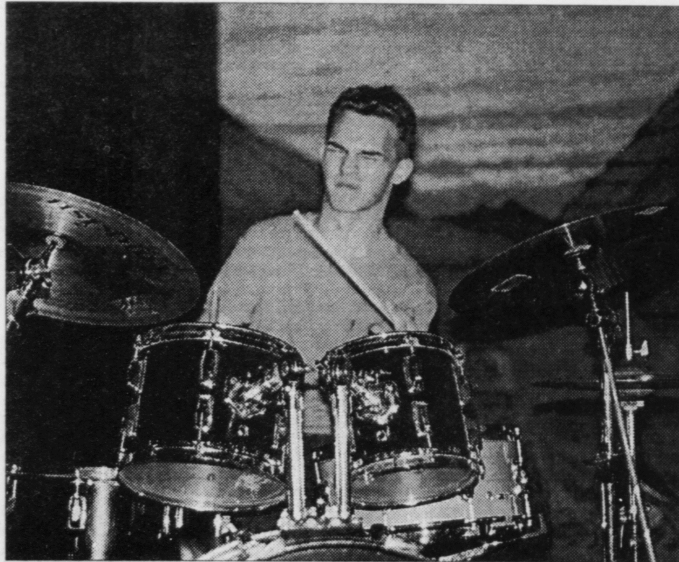
Fóru ikki heim sum av torvheiðum

Sjávnt um tónleikurin hetta ikki líktist tí tónleiki, ið vit eru von við at hoyra Teitur framføra, so má sigast, at fólk tóku væl undir við hon-

JOHN JOHANNESSEN

Væl av fólki hevði leitað sær í Atlantis beint eftir landsdystin mikukvøldið. Tað, ið dróg fólk út hetta kalda og vátliga októburkvøldið var A Thing Called Teitur, ið er tann nýggji tónleikabólkurin hjá Teiti Lassen, ið vit áður kenna úr Mark No Limits.

Tónlistarlíga er væl av muni ímillum tann tónleikin, ið Teitur hevur framført saman við Mark No Limits og tann, ið hann nú fram-

Erik Svendsen Laustsen leikaði á trummurnar, sum var tað fyrri lívinum

Pianisturin Jeppe Tuxen í einum av sínum hugkveikjandi soloum